

ПРИБАВЛЕНІЯ ДО ВИЛЕНСКОМУ ВѢСТНИКУ. KURYERA WILEŃSKIEGO.

Вильна. СЕРЕДА 22-го Марта.

Wilno. SRODA 22-go Marca.

		Бар. по раздѣ. Фран.		Термом. Реомюра.	Вѣтрь.		Состояніе атмосферы.		
10 дня.	Утро.	27	доп. 6,6	лин.	—	6,5	СЗ	Слабый.	Пасм. свѣтъ
	По полудн.	27	—	6,0	—	2,0	Ю	—	—
	Вечерь.	27	—	0,7	—	3,8	—	—	Пасмурно

КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

3. Во исполненіе Указа Правительствующаго Сената отъ 8 Января 1843 года за N. 15, Виленская Палата Гражданскаго Суда, по конкурсовому дѣлу Помѣщиковъ Опшмянскаго Уѣзда Франца Ревковскаго, съ кредиторамъ его, въ числѣ коихъ участвуетъ и казна въ разныхъ искахъ и претензіяхъ, поступившему по апелляціи на ревизию послѣ рѣшенія Виленскаго Уѣзднаго Суда, 10 Декабря 1825 года состоявшагося извѣщаетъ, всѣхъ участвующихъ въ этомъ дѣлѣ лицъ, какъ недовольныхъ рѣшеніемъ Уѣзднаго Суда такъ и довольныхъ онымъ, а именно: Феклу прежде Довгирдову вышъ во второму мужеству Желязовскую, Степана Ревковскаго, въ правахъ Еврея Лейбы Мордоховича Потруха, Абрама Беняминовича Моргенштерна, въ правахъ Рахмеля Ишеровича, Цалку-Нохимовича, въ правахъ Мерки Карпелювичевой Кенигзберговой и сына ея Мордуха Клячки, Бенямина Шимелювича Ясвина, въ правахъ Каспера Козелы, Казимира Славинскаго, въ правахъ Еврея Зельмана Овсейовича Превскаго и Носеля Мовшовича, Бенямина Шимелювича Ясвина, въ правахъ Петра Зенковича, Викентія Яковскаго, Виценту Кукѣлюву или наследниковъ ея, бывшаго опекуна малолѣтнихъ Кукелювъ Доминика Ревковскаго, въ правахъ разныхъ лицъ, Антоиа и Якова Ревковскихъ, Марію Шалевичеву и Сузанну Вилуускую, Фому Стецкѣвича, Матеуша Бялковскаго, Графа Адама Хрептовича, отставнаго Прапорщика Ивана Круковскаго, Еврея Маркуса Лейбовича Клячку, отставнаго Порутчика Адама Шибакоскаго, Берку Ароновича Лапу или его наследниковъ, Казимира Гойжевскаго, Еврея Арона Хотелювича Бенгиса или его наследниковъ, Ивана, Иосифа, Гаспера и Бернарда Козѣловъ, Марію изъ рода Мацкевичей Славинскую, Теодора, Виктора и Феклу Гойжевскихъ, Катериану изъ рода Гойжевскихъ Воротынскую, Еврея Юделя Нефтелювича Грушку, должника Франца Ревковскаго или его наследниковъ, Еврея Шаюцынкина или его наследниковъ, Самуеля Волка, Адама Дештрунга, Александря и Карла Подберескихъ, Еврея Шмуялу и Двору Клячкова или ихъ наследниковъ, Фадея Вивицкаго или его наследниковъ, Идку Шлюмовича Соболя или его наследниковъ, Богуслава Квинту, Едварда Мостовскаго или его наследниковъ, Ивана Славинскаго или его наследниковъ, Еврея Левина Кенигзберга, Казимира Шалевича, Еврея Гесселя Яцкелювича, Хотеля Шлюмовича Лейтиса, Ивана Родевича, Землемера Льва Шавтыра, Иосифа Лопацкаскаго, Москѣвича и Помѣщиковъ Михаила и Романа Ляхаицкихъ; — на тотъ предметъ, чтобы всѣ они пользуясь мѣрою принятою Правительствомъ для облегченія ихъ въ составленіи означеннаго апелляціоннаго дѣла содѣйствовали къ тому и сами представлениемъ въ Палату не позже какъ въ годовыи срокъ всѣхъ письменныхъ по существу дѣла доказательствъ, какія были представлены ими при судоворевіи въ Судѣ первой степени, какъ то: подлинныхъ крѣпостныхъ актовъ, долговыхъ обязательствъ, контрактовъ, апелляціонныхъ позывовъ и тому подобныхъ документовъ съ переводами оныхъ на Россійскій языкъ, каковыя письменныя доказательства, обязаны представить въ Палату на основаніи 2527 Ст. X. Т. Зак. (изд. 1842 года) при обстоятельныхъ прошеніяхъ съ точнымъ поясненіемъ тѣхъ доводовъ и документовъ, на коихъ они основываютъ свои права, имѣя въ виду, что Гражданская Палата по установленному въ Сводѣ Законовъ порядку, составляетъ Ревизионную инстанцію и потому не будетъ уже требовать отъ нихъ объясненій или возраженій противу даннымъ соперниками ихъ прошеній во поминовави означеннаго выше годоваго срока, премо преступить къ разсмотрѣнію и рѣшенію извѣстнаго выше дѣла, въ такомъ положеніи, въ какомъ оно тогда окажется. При чемъ Палата предвараеъ, что если озна-

OGŁOSZENIA SKARBOWE.

3. W skutek Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 8 Stycznia 1843 roku za N. 15, Wileńska Izba Cywilnego Sądu, w rzeczy konkursowej sprawy Obywateli Oszmiańskiego Powiatu Franciszka Rewkowskiego, z jego kredytorami, w liczbie których ma także i skarb udział w różnych iskach i pretensjach, postąpionej za appellacją na rewizję po wyroku Wileńskiego Sądu Powiatowego, zapadłym w dniu 10 Grudnia 1825 roku, uwiadamia wszystkie interessowane w tej sprawie osoby, tak niezadowolone z wyroku Sądu Powiatowego, jako i zadowolone, a mianowicie: Teklę naprzód Dowgirdową a dopiero z powtórnego zamężcia Zelazowską, Stefana Rewkowskiego, w stopniu żyda Lejby Morduchowicza Potrucha, Abrama Beniaminowicza Morgenszterna, w stopniu Rachmela Iszołowicza, Calku Nochimowicza, w stopniu Merki Karpeliowiczowej Kienigzbergowej i syna jej Morducha Klaczki, Beniamina Szymeliowicza Jaswina, w stopniu Gaspra Kozieła, Kazimierza Strawińskiego, w stopniu żydów Zelmana Owsejowicza Preńskiego i Nosel Mowszowicza, Beniamina Szymeliowicza Jaswina, w stopniu Piotra Zienkiewicza, Wincentego Jankowskiego, Wincente Kukielowę albo jej sukcesorów, byłego opiekuna Maloletnich Kukielów Dominika Rewkowskiego, w stopniu różnych osób, Antoniego i Jakóba Rewkowskich, Maryę Szalewiczową i Zuzannę Wituńską, Tomasza Steckiewicz, Mateusza Bańkowskiego, Frabiego Adama Chreptowicza, otstawnego Chorążego Jana Krukowskiego, żyda Markusa Lejbowicza Klaczkę, odstawnego Porucznika Adama Szybakowskiego, Berkę Aronowicza Łapę albo jego sukcesorów, Kazimierza Gojrzewskiego, żyda Arona Notelowicza Benginsa lub jego sukcesorów, Jana, Józefa, Kaspra i Bernarda Koziełłów, Maryę z Mackiewiczów Sławińską, Teodora, Wiktorego i Teklę Gojżewskich, Katarzynę z Gojżewskich Worotyńską, żyda Judela Nestelowicza Gryszkę, dłużnika Franciszka Rewkowskiego lub jego sukcesorów, żyda Szajucynkina lub jego sukcesorów, Samuela Wołka, Adama Desztrunga, Alexandra i Karola Podbereskich, żydów Szmuję i Dworę Klaczków lub ich sukcesorów, Tadeusza Winickiego, lub jego sukcesorów, Ickę Szłomowicza Sobola lub jego sukcesorów, Bogusława Kwintę, Edwarda Mostowskiego lub jego sukcesorów, Jana Sławińskiego lub jego sukcesorów, żyda Lewina Kienigzberga, Kazimierza Szalewicza, żyda Hessela Jankielowicza, Notela Szłomowicza, Lejtisa, Jana Rodzewicza, Geometrę Leona Szantyra, Józefa Łopacińskiego, Moskiewicza, i Obywateli Michała i Romana Lichnickich; — w tym celu, ażeby wszyscy wyżej wymienieni, korzystając z przedsięwziętych przez Rząd środków ku ułatwieniu ułożenia rzeczonyj appellacyjnej sprawy, dopomagali też i ze swęj strony przez złożenie w Izbie, najdalej w przeciągu rocznego terminu, wszystkich stosownie do istoty dzieła dokumentów, które były przecnich składane w czasie toczenia processu w Sądzie I-go stopnia, jako to: autentycznych predażnych aktów, obligów, kontraktów, appellacyjnych pozwów i temu podobnych dokumentów, z przetłumaczeniem ich na język Rossyjski; takowe dowody na piśmie winni są złożyć w Izbie na mocy 2527 art. X. T. Układu Praw Cywilnych edycyi 1842 roku, wraz ze szczegółowemi prośbami i dokładnemi wyjaśnieniami tych dowodów i dokumentów, na których opierają swe pretensje, mając to na uwadze, że Izba Cywilna, stosownie do przepisanego w Układzie Praw porządku, stanowi rewizyjną instancję, a zatem nie będzie już potrzebowała od nich objaśnień lub zarzutów na podane przez nich współubiegających prośby, lecz po przejściu oznaczonego wyżej terminu, przystąpi wprost do rozpatrzenia i zawyrokovania wymienionęj wyżej sprawy, w takim stanie, w jakim się naówczas okaże. Przyczem Izba zastrzega, iż jeżeli pomienione dokumenta z translacyami nie będą przez nich przedstawione do Izby w ciągu zakreślonego rocznego terminu, który ma się liczyć od daty pierwszego wydrukowania niniejszego ogłoszenia w Kuryerze Wileńskim; tedy z

ченые документы съ переводами не будутъ ими представлены въ Палату въ назначенный годовый срокъ который считать со дня припечатанія первой публикаціи въ Виленскомъ Вѣстникѣ, то изъ нихъ аппелляторы или недовольные рѣшеніемъ Суда 1-й степени, подвергнутъ сами себя тому послѣдствію, что аппелляціонные ихъ позывы, какъ не подкрѣпленные доказательствами и документами, останутся безъ всякаго дѣйствія и обжалованное ими въ тѣхъ позывахъ рѣшеніе, будетъ обращено къ надлежащему исполненію; довольные же стороны должны будутъ отнести къ собственной своей винѣ всѣ невыгодныя для нихъ послѣдствія, могущія произойти при рѣшеніи ихъ дѣла въ Палатѣ по доказательствамъ одной тяжущейся стороны и по тѣмъ бумагамъ какія въ Судѣ 1-й степени находились.

Засѣдатель *Олехновичъ*.
Въ должности Секретаря *Пацынко*.
Столоначальника *Заренба*. (119)

3. Во исполненіе Указа Правительствующаго Сената отъ 8 Января 1843 года за N. 15, Виленская Палата Гражданскаго Суда, по конкурсному дѣлу Помѣщиковъ Виленскаго Уѣзда Игнатія и Терезіи Бысковскихъ, съ кредиторами ихъ, поступившему по аппелляціи на ревизію послѣ рѣшенія Эксдвизорскаго Суда 14 Ноября 1835 года, извѣщаетъ всѣхъ участвующихъ въ этомъ дѣлѣ лицъ, какъ недовольныхъ рѣшеніемъ Эксдвизорскаго Суда, такъ и довольныхъ онымъ, а именно: Игнатія и Терезію Бысковскихъ, Анну и Якова Дештринговъ, Анну Ржевуску, Станислава и Анну Лукашевичевъ, Александра Бобана, Елену Шимковскую, Станислава Петржевича, Станислава Тржемецкаго, Людіяна Коткѣвича, Антона Мигановича, въ правахъ Дюнизія Качановскаго, Игнатія Квлчевскаго, Еврея Гиршу Кацелелембаугена, Людвига и Марію Бржезинскихъ, Антона Домейку, Пржигодскаго, Устина Ясескаго, Ивана Долобовскаго, Ивана Каржевскаго, Мерфельдову, Ламберта, Ваикентія, Муальда и Аделью Ржевускихъ, Теклю Котрову, Феликса Автовія, Игнатія, Леонарда, Варвару и Юлію Ласковичевъ, Францішку Киткѣичеву, Виленскихъ Ксенодвовъ Августіановъ, Ипполита Коплевскаго, Ивана Чарвоцкаго, Сикстуса Сперскаго, Ксенодвоу Іосифа Вялловича, Калсаатія Цѣмейку, Іосифа и Елисавету Тышковъ, Дюнизія Целискаго, Феликса Завадзкаго и наследниковъ Онуфря Завадзкаго; — на тотъ предметъ, чтобы если они пользуются мѣрою принятою Правительствомъ, для облегченія ихъ въ составленіи означеннаго аппелляціоннаго дѣла, содѣйствовали къ тому и сами представленіемъ въ Гражданскую Палату, не позже какъ въ годовой срокъ, всѣхъ письменныхъ по существу дѣла доказательствъ, какія были представлены ими при судоговореніи въ Эксдвизорскомъ Судѣ, какъ то: подлинныхъ крѣпостныхъ актовъ, долговыхъ обязательствъ, контрактовъ, аппелляціонныхъ позывовъ и тому подобныхъ документовъ съ переводами оныхъ на Россійскій языкъ, каковыя письменныя доказательства, обязаны представить въ Палату на основаніи 2527 Ст. X. Т. Св. Зак. Гражд. (изд. 1842 года) при обстоятельныхъ прошеніяхъ, съ точнымъ поясненіемъ тѣхъ доводовъ и документовъ, на коихъ они основываютъ свои права, имѣя въ виду, что Гражданская Палата, по установленному въ Сводѣ Законовъ порядку, составляетъ ревизіонную инстанцію и по тому не будетъ уже требовать отъ нихъ объясненій или возраженій противу поданныхъ соперниками ихъ прошеній, во поминованіи означеннаго выше сего годоваго срока, прямо приступить къ разсмотрѣнію и рѣшенію изъясненнаго выше дѣла, въ такомъ составѣ, въ какомъ оно тогда окажется. При чемъ Палата предвѣщаетъ, что если означенные документы съ переводами не будутъ ими представлены въ Палату въ назначенный годовый срокъ, который считать со дня припечатанія первой публикаціи въ Виленскомъ Вѣстникѣ, то изъ нихъ аппелляторы или недовольные рѣшеніемъ первой степени, подвергнутъ сами себя тому послѣдствію, что аппелляціонные ихъ позывы, какъ не подкрѣпленные доказательствами и документами, останутся безъ всякаго дѣйствія и обжалованное ими въ тѣхъ позывахъ рѣшеніе, будетъ обращено къ надлежащему исполненію; довольныя же стороны, должны будутъ отнести къ собственной своей винѣ, всѣ невыгодныя для нихъ послѣдствія, могущія произойти при рѣшеніи ихъ дѣла въ Палатѣ, по доказательствамъ одной жалующейся стороны и по тѣмъ бумагамъ, какія въ Судѣ первой степени находились.

Засѣдатель *Олехновичъ*.
Въ должности Секретаря *Пацынко*.
Въ долж. Столоначальника *Орловскій*.
(119)

nich appellatorowie czyli niezadowoleni z wyroku Sądu 1-go stopnia, narażają sami siebie na te skutki, że appellacyjne ich pozwy, jako nie wsparte dowodami i dokumentami, pozostaną bez żadnego skutku i obżalowany przez nich w nich prośbach wyrok będzie przyprowadzony do należytego skutku; zadowolone zaś strony, będą musiały przypisać własnej winie wszystkie nie korzystne dla nich następstwa, mogące wynikać przy rozstrzygnięciu ich sprawy w Izbie, za dowodami samej tylko processującej strony i za temi dokumentami, które złożone były w Sądzie 1-go Stopnia.

Assessor *Olechnowicz*.
W obowiązku Sekretarza *Pacynko*.
Naczelnik stołu *Zarenba*.

(119)

3. W skutek Uказу Rzadzającego Senatu, pod dniem 8 Stycznia 1843 roku za N. 15, Wilenska Izba Cywilnego Sądu, w rzeczy konkursowej sprawy Obywateli Wileńskiego Powiatu Ignacego i Teresy Byczkowskich z ich kredytarami, postąpionej za appellacyę na rewizyę po wyroku Exdywizorskiego Sądu, 14 Listopada 1835 roku, zawiadania wszystkie interessowane w tej sprawie osoby, tak niezadowolone z wyroku Exdywizorskiego Sądu, jako i zadowolone, a mianowicie: Ignacego i Teresę Byczkowskich, Annę i Jakóba Desztrungów, Annę Rzewuskę, Stanisławę i Annę Łukaszewiczów, Alexandrę Bobanę, Helenę Szymowską, Stanisława Pietrzkiwicza, Stanisława Trzemeckiego, Lucyanę Kitkiewiczę, Antoniego Mihanowicza, w stopniu Dyonizego Kaczanowskiego, Ignacego Kielczewskiego, żyda Hirsę Kacenenbaugena, Ludwika i Maryę Brzezińskich, Antoniego Domejkę, Przygodzkiego, Justyna Jasińskiego, Jana Dołobowskiego, Jana Koparzewskiego, Merfeldowę, Lamberta, Wincentego, Romualda i Adelę Rzgwuskich, Teklę Kostrowę, Felix, Antoniego Ignacego Leonarda, Barbarę i Julię Laskowiczów, Franciszkę Kitkiewiczową, Wileńskich Xięży Augustyanów, Hippolita Koplewskiego, Jana Czarnocięgo, Sxtusa Sperskiego, Xiędza Józefa Wiałłowicza, Dyonizego Ciemęjkę, Józefa i Elżbietę Tyszków, Dyonizego Peliskiego, Felixa Zawadzkiego i sukcesorów Onufręgo Zawadzkiego; — w tym celu, żeby wszyscy wymienieni, korzystając z przedsięwziętych przez Rząd środków ku ułatwieniu ułożenia rzeczonyj appellacyjnej sprawy, dopomagali i ze swęj strony przez złożenie w Izbie, najdalej w przeciągu rocznego terminu, wszystkich stosownie do istoty dzieła dokumentów, które były przez nich składane w czasie toczenia procesu w Sądzie Exdywizorskim, jako to: autentycznych przedażnych aktów, obligów, kontraktów, appellacyjnych pozwów i temu podobnych dokumentów, z przetłumaczeniem ich na język Rossyjski; takowe dowody na piśmie winni są złożyć w Izbie na mocy 2527 art. X. T. Układu Praw Cywilnych edycyi 1842 roku, wraz ze szczegółowemi prośbami i dokladnemi pojaśnieniami tych dowodów i dokumentów, na których opierają swe pretensye, mając to na uwadze, że Izba Cywilna, stosownie do przepisanego w Układzie Praw porzadku, stanowi rewizyjną instancję, a zatem nie będzie już potrzebowała od nich objaśnień lub zarzutów na podane przez ich współubiegających prośby, lecz po przejściu oznaczonego wyżej terminu, przystąpi wprost do rozpatrzenia i zawyrokowania wymienionej wyżej sprawy, w takim stanie, w jakim się naówczas okaże. Przypięm Izba zastrzega, iż jeżeli pomienione dokumenta z translacyami nie będą przez nich przedstawione do Izby w ciągu zakreszonego rocznego terminu, który ma się liczyć od daty pierwszego wydrukowania niniejszego ogłoszenia w Kuryerze Wileńskim; tedy z nich appellatorowie czyli niezadowoleni z wyroku Sądu 1-go stopnia narażają sami siebie na te skutki, że appellacyjne ich pozwy, jako nie wsparte dowodami i dokumentami, pozostaną bez żadnego skutku i obżalowany przez nich w tych prośbach wyrok, będzie przyprowadzony do należytego skutku; zadowolone zaś strony, będą musiały przypisać własnej winie wszystkie nie korzystne dla nich następstwa, mogące wynikać przy rozstrzygnięciu ich sprawy w Izbie za dowodami samej tylko processującej strony i za temi dokumentami, które złożone były w Sądzie 1-go Stopnia.

Assessor *Olechnowicz*.
W obowiązku Sekretarza *Pacynko*.
W obow. Naczelnika stołu *Orłowski*.

(119)

3 Во исполнение Указа Правительствующаго Сената отъ 8 Января 1843 года за № 15, Виленская Палата Гражданскаго Суда, по конкурсному дѣлу Помѣщика Ивана Зенковича и наследниковъ жены его, съ кредиторами ихъ, поступившему по апелляции на ревизию послѣ рѣшенія Экспедицискаго Суда 4 Октября 1835 года, извѣщаетъ всѣхъ участвующихъ въ этомъ дѣлѣ лицъ, какъ недовольныхъ рѣшеніемъ Экспедицискаго Суда, такъ и довольныхъ онымъ, а именно: Наслѣдниковъ Ивана Зенковича Ипполита, Валерію и Амелію Зенковичевъ, Статскую Совѣтницу Екатерину Рашкову, Автона Свенторжецкаго, Маріанну Дзѣмешкѣвичову, Мартина Кундзича, Валеріана Собацкаго, Генеральшу Целагію Автроповову, Фортунату Зенковичеву, Антонеллю Чеховичеву, Ромуальда Побоевскаго, Гектора и Анну Каренговъ, Майоршу Елсавету Сорокинову, Марію Клочевскую, Павла Бобаковского, наследниковъ Фаддея Галки Флоріана, Венедикта и прочихъ Галковъ, Юрія Юшкевича, Ивана Новицкаго, Станислава Радвайскаго, Ульяна и Евелину Радзѣвичевъ, Монастырь Виленскихъ Монахинь Маріавитокъ, Опекуна Бейнартовско-Корсаковскаго Фундуша Епископа и Кавалера Ивана Цивинскаго, Монастырь Виленскихъ Монахинь Кармелитавокъ Босыхъ, наследниковъ Тайнаго Совѣтника Алонеуса, Графовъ Беккердорфовъ, Юсифа Антоновича, Тата Можейки, Андрея Корвели, Дѣйствительнаго Статскаго Совѣтника Богдана Крейтера и Юсифа Сулистровскаго; — на тотъ предметъ, чтобы всѣ они, пользуясь мѣрою привагою Правительствомъ для облегченія ихъ въ составленіи означеннаго апелляціоннаго дѣла, содѣйствовали къ тому и сами представленіемъ въ Гражданскую Палату не позже какъ въ годовую срокъ всѣхъ письменныхъ по существу дѣла доказательствъ, какіе были представлены ими при судоговореніи въ Экспедициское Судѣ, какъ то: подлинныхъ крѣпостныхъ актовъ, долговыхъ обязательствъ, контрактовъ, апелляціонныхъ позывовъ и тому подобныхъ документовъ съ переводами оныхъ на Россійскій языкъ, каковыя письменныя доказательства обязаны представить въ Палату на основаніи 2527 Ст. X. Тома Св. Законовъ Гражд. (изд. 1842 года) при обстоятельныхъ прошеніяхъ, съ точнымъ поясненіемъ тѣхъ доводовъ и документовъ, на коихъ они основываютъ свои права, имѣя въ виду, что Гражданская Палата, по установленному въ Сводѣ Законовъ порядку составляетъ ревизионную инстанцію и потому не будетъ уже требовать отъ нихъ объясненій или возраженій противу поданныхъ соперниками ихъ прошеній, по поминованіи означеннаго выше годоваго срока, прямо приступить къ разсмотрѣнію и рѣшенію изъясненнаго выше дѣла, въ такомъ положеніи, въ какомъ оно тогда окажется. При чемъ Палата предвѣщаетъ, что если означенные документы съ переводами не будутъ ими представлены въ Палату въ назначенный годовую срокъ, который считать со дня припечатанія первой публикаціи въ Виленскомъ Вѣстникѣ, то изъ нихъ апелляторы или недовольные рѣшеніемъ первой степени, подвергнутъ сами себя тому послѣдствію, что апелляціонныя ихъ позывы, какъ не подкрѣпленные доказательствами и документами, останутся безъ всякаго дѣйствія, и обжалованное ими въ тѣхъ позывахъ рѣшеніе будетъ обращено къ надлежащему исполненію; — довольныя же стороны, должны будутъ отнести къ собственной своей винѣ всѣ невыгоды для нихъ послѣдствія, могущія произойти при рѣшеніи ихъ дѣла въ Палатѣ, по доказательствамъ одной жалующейся стороны и по тѣмъ бумагамъ, какія въ Судѣ первой степени находились.

Засѣдатель *Олежновичъ.*

Въ должности Секретаря *Пацынко.*

Въ долж. Столовачальника *Орловскій.*

(119).

3 Во исполнение Указа Правительствующаго Сената отъ 8 Января 1843 года за № 15, Виленская Палата Гражданскаго Суда, по конкурсному дѣлу Помѣщика Виленскаго Уѣзда Адама Корсака, съ кредиторами его, поступившему по апелляции на ревизию послѣ рѣшенія Экспедицискаго Суда 6 Февраля 1833 года, извѣщаетъ всѣхъ участвующихъ въ этомъ дѣлѣ лицъ, какъ недовольныхъ рѣшеніемъ Экспедицискаго Суда, такъ и довольныхъ онымъ, а именно: Наслѣдниковъ Адама Корсака, Казимира Корсака, Эдуарда, Ивана, Юдыту, Юлію и Францишку Корсаковъ Михаила и Марію Микосоръ, Александра Подререскаго, Петра и Маріанну Александровичевъ, Игнатія и Крестину Шуковъ Семена, Розалію, Устиня и Матвѣя Филимоновичевъ, Станислава Климовича, Маріанну Жадкѣвичеву, Томаша и Розалію

3. W skutek Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 8 Stycznia 1843 roku za N. 15, Wileńska Izba Cywilnego Sądu, w rzeczy konkursowej sprawy Obywatela Jana Zienkowieza i sukcesorów jego żony z ich kredytorami, postąpionej za appellacją na rewizyę po zapadłym wyroku Exdywizorskiego Sądu 4 Pazdziernika 1835 roku, zawiadamia wszystkie interessowane w tej sprawie osoby, tak niezadowolone z wyroku Exdywizorskiego Sądu, jako i zadowolone, a mianowicie: Sukcesorów Jana Zienkowieza Hippolita, Waleryę i Amelię Zienkowiezów, Radczynę Stanu Katarzynę Reszkową, Antoniego Świętorzeckiego, Maryanę Dziemiszkiewiczową, Marcjana Kundzicza, Waleryana Sobańskiego, Jeneralową Pelaię Antroponowową, Fortunatę Zienkiewiczową, Antonellę Czechowiczową, Romualda Pobojewskiego, Hektora i Annę Karenhof, Majorową Elżbietę Sorokinową, Maryę Kłoczewską, Pawła Bobakowskiego, sukcesorów Tadeusza Hałki, Floryana, Benedykta i dalszych Hałków, Jerzego Juszkiewicza, Jana Nowickiego, Stanisława Radwańskiego, Juliana i Eweliny Radziewiczów, Klasztor Wileńskich Panien Maryawitek, Kuratora Bijaartowsko-Korsakowskiego funduszu Biskupa i Kawalera Jana Cywińskiego, Klasztor Wileńskich Panien Karmelitanek Bosych, sukcesorów Rady Tajnej Aloneusa, Hrabiów Bekkierdorffów, Józefa Antonowicza, Tytusa Możejki, Andrzeja Krowela, Rzeźwistego Radcy Stanu, Bohdana Krejtera i Józefa Sulistrowskiego; — w tym celu, ażeby wszystkie wymienieni, korzystając z przedsięwziętych przez Rząd środków ku ułatwieniu ułożenia rzeczonych appellacyjnej sprawy, dopomagali też i ze swęj strony przez złożenie w Izbie, najdalej w przeciągu rocznego terminu, wszystkie stosownie do istoty dzieła dokumentów, które były przez nich składane w czasie toczenia processu w Sądzie Exdywizorskim, jako to: autentycznych przedaźnych aktów, obgów, kontraktów, appellacyjnych pozwów i temu podobnych dokumentów, z przetłumaczeniem ich na język Rossyjski; takowe dowody na piśmie winni są złożyć w Izbie na mocy 2527 art. X. T. Układu Praw Cywilnych edycyi 1842 roku, wraz ze szczegółowemi prośbami i dokładnemi wyjaśnieniami tych dowodów i dokumentów, na których opierają swe pretensye, mając to na uwadze, że Izba Cywilna, stosownie do przepisane w Układzie Praw porządku, stanowi rewizyjną instancję, a zatem nie będzie już potrzebowała od nich objaśnień lub zarzutów na podane przez ich współubiegających prośby, lecz po przejściu oznaczonego wyżej terminu, przystąpi wprost do rozpatrzenia i zawyrokowania wymienionej wyżej sprawy, w takim stanie, w jakim się naówczas okaże. Przyczem Izba zastrzega, iż jeżeli pomienione dokumenta z tranzlacyami nie będą przez nich przedstawione do Izby w ciągu zakreślonego rocznego terminu który ma się liczyć od daty pierwszego wydrukowania niniejszego ogłoszenia w Kuryerze Wileńskim; tedy z nich appellatorowie czyli niezadowoleni z wyroku Sądu 1-go stopnia, narażą sami siebie na te skutki, że appellacyjne ich pozwy, jako nie wsparte dowodami i dokumentami, pozostaną bez żadnego skutku, i obżalowany przez nich w tych prośbach wyrok, będzie przyprowadzony do należytego skutku; zadowolone zaś strony, będą musiały przypisać własnej winie wszystkie nie korzystne dla nich następstwa, mogące wyniknąć przy rozstrzygnięciu ich sprawy w Izbie za dowodami samęj tylko processującej strony i za temi dokumentami, które złożone były w Sądzie 1-go stopnia.

Assessor *Olechnowicz.*

W obowiązku Sekretarza *Pacynko.*

W obow. Naczelnika stołu *Orłowski.*

3. W skutek Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 8 Stycznia 1843 roku za N. 15, Wileńska Izba Cywilnego Sądu, w rzeczy konkursowej sprawy zmarłego Obywatela Wileńskiego Powiatu Adama Korsaka, z jego kredytorami, postąpionej za appellacją na rewizyę, po wyroku Exdywizorskiego Sądu 6-go Grudnia 1831 roku, zawiadamia wszystkie interessowane w tej sprawie osoby, tak niezadowolone z wyroku Exdywizorskiego Sądu, jako i zadowolone, a mianowicie: Sukcesorów Adama Korsaka, Kazimierza Korsaka, Edwarda, Jana, Judytę, Julię i Franciszkę Korsaków, Michała i Maryę Mikosów, Alexandra Podrereskiego, Piotra i Maryannę Alexandrowiczów, Ignacego i Krystynę Szczuków, Symona, Rozalię Justynę i Marcusza Filimonowiczów, Stanisława Klimowicza, Maryannę Żadkiewiczową, Tomasza i Rozalę Bulkiewiczów, Kazimierza Kisiela, Hieronima Pietkiewicza, Jana Wawrzeckie-

Булкѣвичевъ, Казимира Кисля, Геронама Петкѣвича, Ивана Вавржецкаго, Викентія и Викторію Лапнскихъ, Игнатія и Анну Лапнскихъ, Адольфа и Елеонору Виршовъ, Мартина и Теклю Ковзановъ, Юрія и Антонію Нецюнскихъ, Щамова и Игнатія Раковскихъ, Іосифа и Викторію Ивашкѣвичевъ, Юрія Балинскаго, Венедикта и Екатерину Шуляковскихъ, Михаила Сенкѣвича, Антона Багѣнскаго, Яцыву, Ксеандзовъ Кармелитовъ Босыхъ Виленскаго Монастыря, Ипполита, Ульяна, Наполеона и Розу Свенцицкихъ, Михаилу Микошанску, Андрея Янковскаго, Ивана Кисля, Матвѣя, Томаша и Ивана Павловскихъ, Марціану Шарипову, Викентія Ясевича, Апполовію Мацѣвскую, Петра и Станислава Оржеловскихъ, Томаша Вераксу, Антона Козловскаго, Іосифа Гарасимовича, Ивана Станкѣвича, Ивана Томашевича, Николая, Іосифа и Михаила Любоховскихъ, Терезію Соколовскую, Изабеллю Рыбнскую, Іосифа Курковскаго, Викентія Свѣржевскаго, Евреевъ Рубина, Шамеля и Абрама Михеловичевъ Шапировъ, Леопольда, Теофилю и Софію Зданюковъ, Ипполита Михаловскаго, Настоятелей Буйвицкой, Кемельской и Быстрицкой Приходскихъ Церквей, Александра Пилара, вольнаго человека Петра Геронимку или Петкѣвича, Шимона Захаревича, Томаша Мазуркѣвича, Казимира Шабада, отыскивающихъ свободу, Матвѣя и Мартина Макцевичей, Юрія Ангулевича, Игнатія Жаровскаго, Гаврилу Пашкѣвича и Варфоломѣя Яхимовича, Кара Жебровскаго, Виленскую Капитулу, Ипполита Михаловскаго и Устиву Тараневскую; — на тотъ предмѣтъ, чтобы всѣ они, пользуясь мѣрою принятою Правительствомъ, для облегченія ихъ въ составленія означеннаго аппелляціоннаго дѣла, содѣйствовали къ тому и сами представленные въ Палату, не позже какъ въ годовой срокъ, всѣхъ письменныхъ по существу дѣла доказательствъ, какія были представлены ими при судоговореніи въ Экспедиціонномъ Судѣ какъ то: подлинныхъ рѣшительныхъ актовъ, долговыхъ обязательствъ, контрактовъ, аппелляціонныхъ позывовъ и тому подобныхъ документовъ съ переводами оныхъ на Россійскій языкъ; каковыя письменныя доказательства, обязаны представить въ Палату на основаніи 2527 Статьи Т. X. Закон. (изд. 1842 года) при обстоятельныхъ прошеніяхъ съ точнымъ поясненіемъ тѣхъ доводовъ и документовъ, на коихъ они основываютъ свои права, имѣя въ виду, что Гражданская Палата по установленному въ Сводѣ Законовъ порядку, составляетъ ревизионную инстанцію и потому не будетъ уже требовать отъ нихъ объясненій или возраженій противу поданныхъ соперниками ихъ прошеній, по поминаваніи означеннаго выше срока, прямо приступить къ разсмотрѣнію и рѣшенію изъясненнаго выше дѣла, въ такомъ положеніи, въ какомъ оно тогда окажется. — При чемъ Палата предвѣщаетъ, что если означенные документы съ переводами не будутъ ими представлены въ Палату въ назначенный годовой срокъ, который считать со дня припечатанія первой публикаціи въ Виленскомъ Вѣстникѣ, то изъ нихъ аппелляторы или недовольные рѣшеніемъ Суда первой степени, подвергнуть сами себя тому послѣдствію, что аппелляціонные ихъ позывы, какъ не подтвержденные доказательствами и документами, останутся безъ всякаго дѣйствія и обжалованное ими въ тѣхъ позывахъ рѣшеніе, будетъ обращено на надлежащему исполненію, довольныя же стороны должны будутъ отнести къ собственной своей винѣ всѣ невыгодныя для нихъ послѣдствія, могущія произойти при рѣшеніи ихъ дѣла въ Палатѣ по доказательствамъ одной тяжущейся стороны и по тѣмъ бумагамъ, какія въ Судѣ 1-й степени находились.

Засѣдатель *Олежновичъ*.

Въ должности Секретаря *Пацынко*.

Въ долж. Столовачальника *Орловскій*.

(119)

3. Виленской Губерніи отъ Вилейскаго Уезднаго Суда объявляется, что по дѣлу о правахъ Казвы въ степени мятежника Александра Володковича, на оставшееся послѣ отца его Викентія Володковича движимое имѣніе безъ распоряженія, нужны объясненія отъ должниковъ покойнаго Викентія Володковича, а именно: Викентія Замбржицкаго, Степана Эдуарда Володзки, Антонія Красницкаго Землемѣтра, и Петра Іосифова сына Вѣржицкаго; а потому обязываются означенныя лица явиться въ сей Уездный Судъ, для прописанной надобности непременно въ узаконенный срокъ, въдал, что буде неявятся сами или не пришлютъ отъ себя уполномоченныхъ, то дѣло рѣшено будетъ безъ ихъ объясненій по обрѣтающимся въ ономъ доказательствамъ. — Февраля 25 дн 1844 года.

За Секретаря *Навродзкій*.

Канцелярство *Юшкевичъ*.

(125)

го, Валентега и Викторыя Лепиѣнскихъ, Игнацега и Анне Лепиѣнскихъ, Адольфа и Елеоноры Виршовъ, Марцина и Теклю Ковзановъ, Јерzego и Антонинę NieciuŃskich, Szymona i Ignacego Rakowskich, Józefa i Wiktorję Iwaszkiewiczów, Јerzego BaliŃskiego, Benedykta i Katarzynę Szulakowskich, Michała SieŃkiewicza, Antoniego BagiŃskiego, Jacynę, Xięży Karmelitów Bosych Wilenskiego Klasztoru, Hippolita, Juljina, Napoleona i Różę Swięciwickich, Michalinę Mikoszankę, Andrzeja Jankowskiego, Jana Kisiele, Mateusza, Tomasza i Jana Pawłowskich, Marcjanę Szarynowę, Wincentego JasiŃskiego, Apollonię Maciejewską, Piotra i Stanisława Orzechowskich, Tomasza Weraxa, Antoniego Kozłowskiego, Józefa Harasimowicza, Jana Stankiewicza, Jana Tomaszewicza, Mikolaja, Józefa i Michała LubochoŃskich, Teresę Sokółowską, Izabellę RybiŃską, Józefa Kurkowskiego, Wincentego Swierzewskiego, żydów Rubina, Szymela i Abrahama Micheliowiczów Szapirów, Leopolda, Teofilę i Zosię Zdaniuków, Hippolita Michałowskiego, Przełożonych Bujwidzkiej, Kiemelskiej i Bystrzyckiej Parafialnych Plebarii, Alexandra Pilara, wolnego człowieka, Piotra Hieronima albo Pietkiewicza, Szymona Zacharewiczai, Tomasza Mazurkiewicza, Kazimierza Szabana, poszukujących swobody, Mateusza i Marcna Mackiewiczów, Јrzego Andrulewicza, Ignacego Żrnówkiewicza, Gabryela Paszczewicza i Bartłomieja Jabimowicza, Karola Żebrowskiego, Wilenską Kapitułę, Hippolita Michałowskiego, i Taraniewską; — w tym celu, a żeby wszyscy wyżej wymienieni, korzystając z przedsięwziętych przez Rząd środków ku ułatwieniu ułożenia rzeczonej appellacyjnej sprawy dopomagali też i ze swęj strony przez złożenie w Izbach, najdalej w przeciągu rocznego terminu, wszystkich stosownie do istoty dzieła dokumentów, które były przez nich składane w czasie toczenia processu w Sądzie Exdywizorskim, jako to: autentycznych predażnych aktów, obligów, kontraktów, appellacyjnych pozwów i temu podobnych dokumentów, z przetłumaczeniem ich na język Rossyjski; takowe dowody na piśmie winni są złożyć w Izbie na na mocy 2,527 art. X. T. Układu Praw Cywilnych edycyi 1842 roku, wraz ze szczegółowemi prośbami i dokładnemi wyjaśnieniami tych dowodów i dokumentów, na których opierają swe pretensye, mając to na uwadze, że Izba Cywilna, stosownie do przepisanego w Układzie Praw porządku, stanowi rewiżyjną instancję, a zatem nie będzie już potrzebowała od nich objaśnień lub zarzutów na podane przez nich współubiegających prośby, lecz po przejściu oznaczonego wyżej terminu, przystąpi wprost do rozpatrzenia i zawyrokowania wymienionej wyżej sprawy, w takim stanie, w jakim się naówczas okaże. Przyczemъ Izba zastrzega, iż jeżeli pomienione dokumenta z tranzlacyami nie będą przez nich przedstawione do Izby w ciągu zakreślonego rocznego terminu, który ma się liczyć od daty pierwszego wydrukowania niniejszego ogłoszenia w Kuryerze Wilenskim; tedy z nich appellatorowie czyli niezadowoleni z wyroku Sądu 2-go stopnia, narażą sami siebie na te skutki, że appellacyjne ich pozwy, jako nie wsparte dowodami i dokumentami, pozostaną bez żadnego skutku i obżalowany przez nich w tych prośbach wyrok, będzie przy prowadzony do należytego skutku; zadowolone zaś strony, będą musiały przypisać własnej winie wszystkie nie korzystne dla nich następstwa, mogące wyniknąć przy rozstrzygnięciu ich sprawy w Izbie za dowodami samej tylko processującej strony i za temi dokumentami, które złożone były w Sądzie 1-go stopnia.

Assessor *Olechnowicz*.

W obowiązku Sekretarza *Pacynko*.

W obow Naczelnika stołu *Orłowski*.

(119)

3. WileŃskiej Gubernii Wilejski Sąd Powiatowy niniejszemъ ogłasza, że wrzeczy sprawу о prawachъ karbu w stopniu Powstańca Alexandra Wołodkowicza, do pozostałego po śmierci ojca Wincentego Wołodkowicza nieruchomego majątku bez testamentowego rozporządzenia, potrzebne są objaśnienia od dłużników zmarłego Wincentego Wołodkowicza, a mianowicie: Wincentego Zambrzyckiego, Stefana-Edwarda Wołodzki, Antona Krasnickiego Jeomtry, i Piotra syna Józefa Wierzbieckiego; przeto takowe osoby obowiązane są przybyć do tego Sądu Powiatowego, w wyżej pomienionej potrzebie, nieodmiennie w ciągu przepisanego prawem terminu, z zastrzeżeniem, iż jeżeli nie przybędą sami, lub nie przysła swych plenipotentów, tedy sprawa ta rozstrzygnięta zostanie bez ich objaśnień, na mocy jedynie posiadanych już w tym Sądzie dokumentów. Dnia 25 Lutego 1844 roku.

За Секретаря *Навродзкі*.

Kancellarzysta *Juszkiewicz*.

(125)